

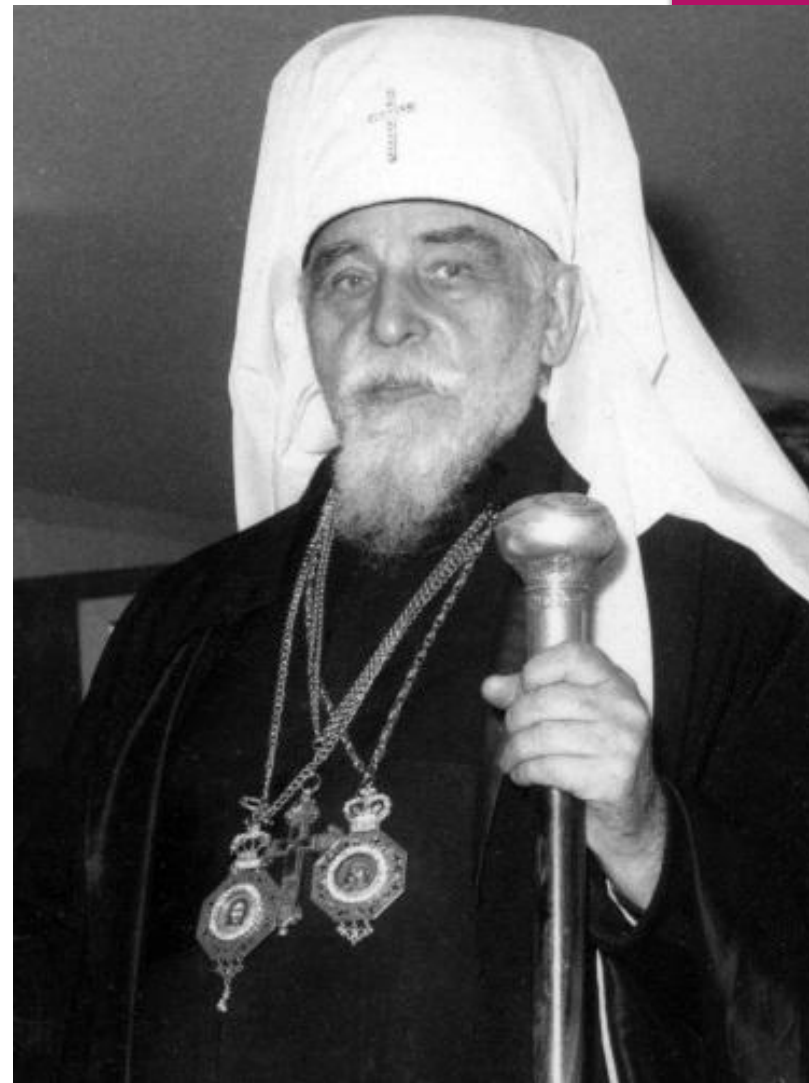
Проект на тему

«ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО ЙОСИФА СЛІПОГО»

Виконала: Шинкар Діана
Вчитель: Завальська Л.І.

15.12.2017 р. ●

«Крізь терни
до зірок»

Патріарх Йосиф Сліпий
(Йосип Коберницький-
Дичковський)- український
релігійний та суспільний діяч,
засновник Львівської
богословної академії, автор
чисельних праць духовного
та наукового напрямку.

На гербі Йосифа Сліпого є надпис *Per aspera ad astra* («Крізь терни до зірок»). Поза тим, що Патріарх Йосип був одним із найбільш впливових та відомих українців у другій половині ХХ століття, його життя було куди більш тернистим, аніж зірковим.

Йосиф Сліпий народився 17 лютого 1892 року в селі Заздрість, Тербовельського повіту в багатодітній родині. Батько- Іван Коберницький-Сліпий, мати- Анастасія Дичковська. Дід мав сільське прізвисько «Сліпий»: за переданням, цей псевдонім походить від одного з предків, якого у 1709 року московити осліпили за те, що він воював під Полтавою проти царя Петра I на стороні гетьмана Івана Мазепи та шведського короля Карла XII.

Родинна хата Сліпих

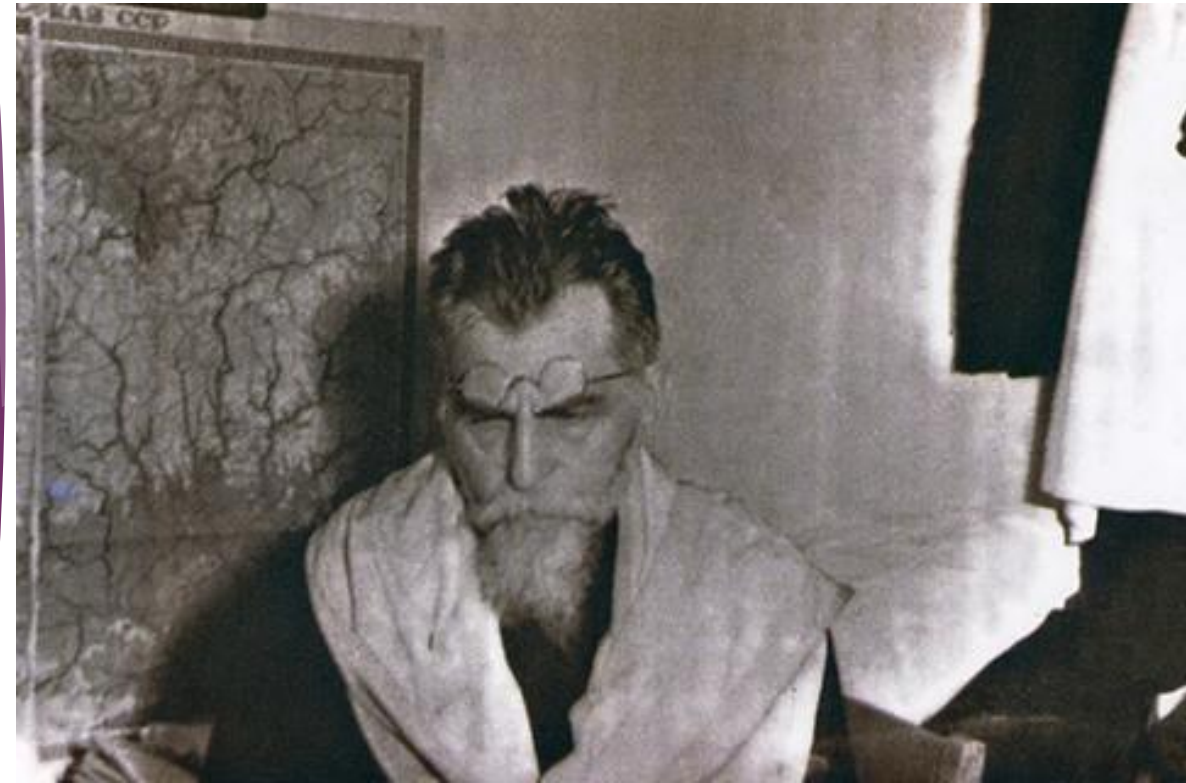
Йосиф Сліпий вступив до Львівської духовної семінарії у 1911р., де, зустрівшись з митрополитом Андреем Шептицьким. Митрополит Андрей, бабачи природні обдарування йосифа, посилає його на навчання до Інсбрука, в Австрію, та в богословську колегію «Канізіяnum».

Після повернення з ув'язнення в Росії митрополит Андрей 30 вересня 1917 р. в Унівській лаврі висвячує Йосифа Сліпого на священника. У грудні 1939р. Митрополит Андрей Шептицький в Унівській лаврі висвятив о. Йосифа па єпископа з правом наступництва. Після смерті митрополита у листопаді 1944 р. о. Йосиф став головою Української Греко-Католицької Церкви.

Митрополита Йосифа Сліпого тричі арештовували радянські спецслужби «за антирадянську діяльність і співпрацю з фашистськими окупантами». У квітні 1945 року органи НКВС його заарештували вперше. Тоді кардиналу Й. Сліпому присудили 8 років каторжних робіт у Сибірі. Другий арешт – 1953 року, відбувся одразу після звільнення з першого. Йосифа Сліпого заслали на Сибір у село Маклаково. Третій раз його заарештували в 1957 році і присудили 7 років каторжних робіт. Верховний суд визнав Й.Сліпого особливо небезпечним злочинцем-рецидивістом.

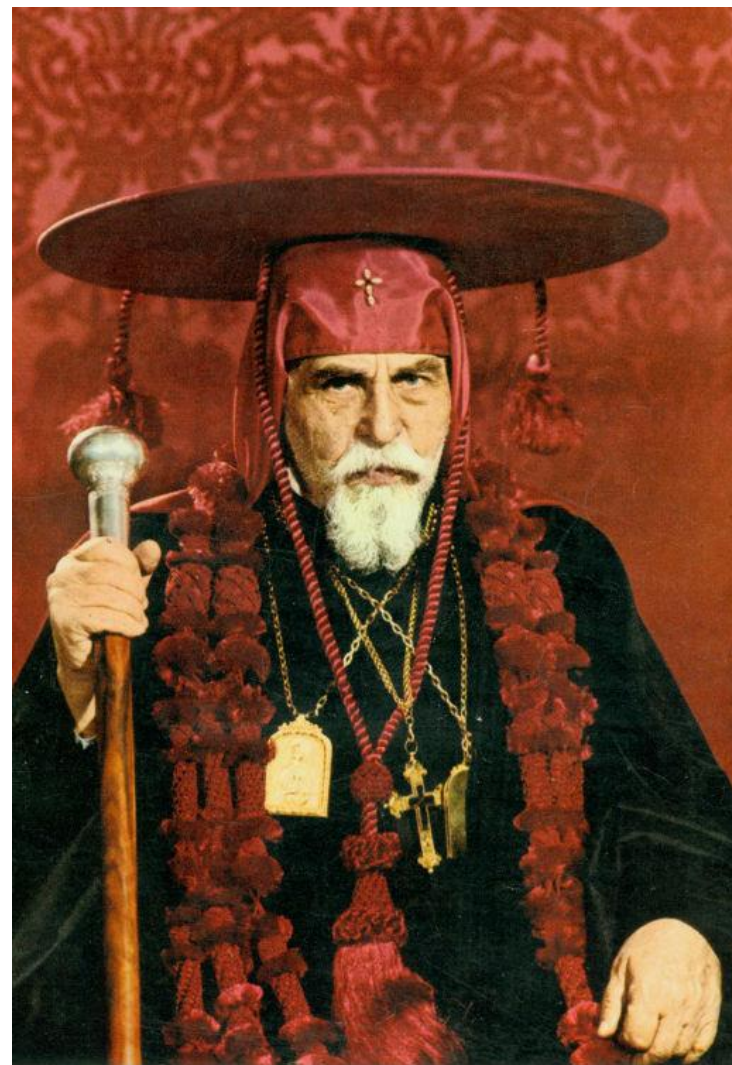
Сила духу і незламність характеру, що допомогли архієпископу витримати важкі випробування каторги, викликають повагу й шану сучасників. Його звільнили у 1963 році на вимогу громадськості. На захист митрополита Йосифа став Папа Римський ХХІІІ, Президент США Дж. Кеннеді.

Того ж року Ватикан визнав Йосифа Сліпого главою Української Греко-Католицької Церкви та Верховним Архієпископом. Тоді митрополит узяв участь у II Ватиканському соборі, де запропонував утворити помісну Українську католицьку церкву на чолі з патріархом. Під час прийому Йосифа Сліпого на аудієнції Папа Іван-Павло II, виявивши повагу, підвівся та сам підійшов його привітати, що й ішло врозріз з протоколом.

У 1965 році Йосиф Сліпий отримав титул кардинала, а в 1975 році – звання патріарха Києво-Галицького.

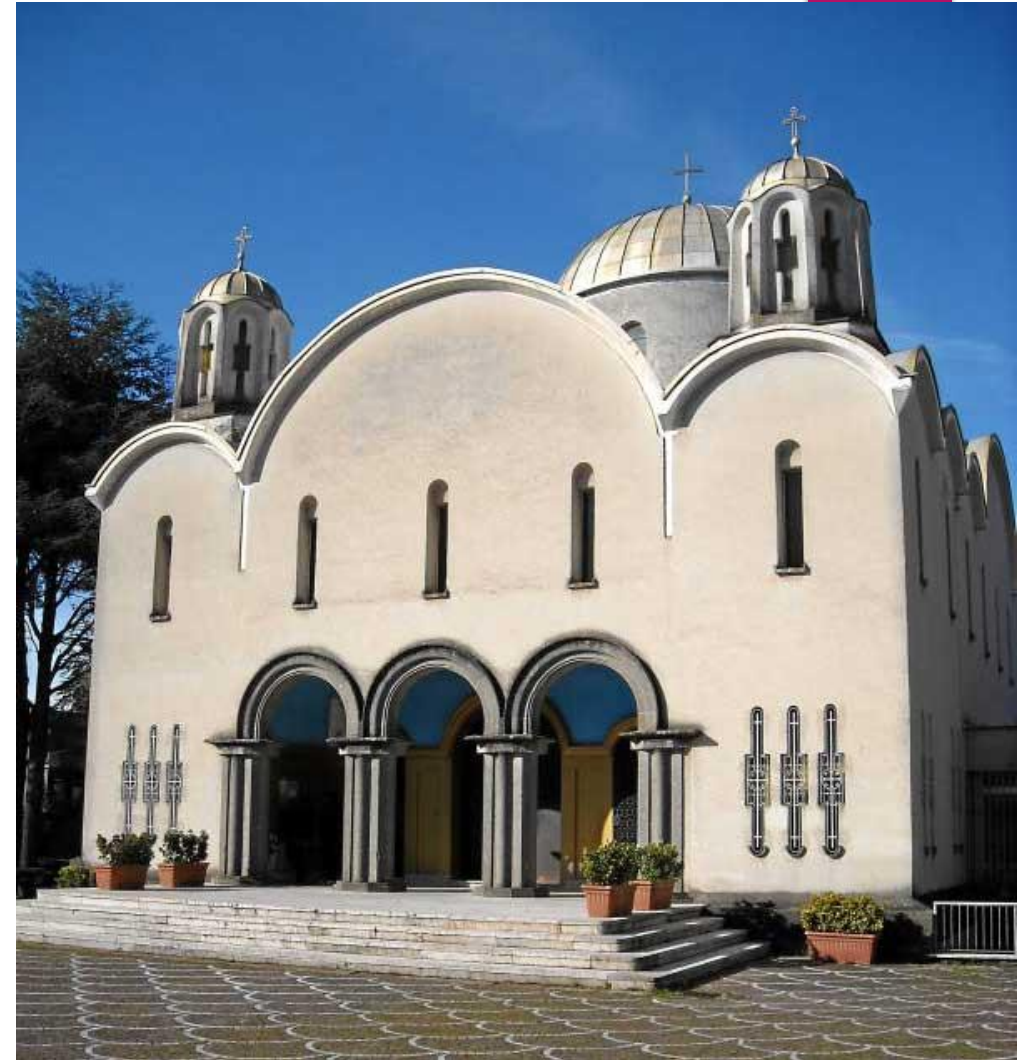
Йосиф Сліпий Дивував своїх сучасників надзвичайним оптимізмом, працездатністю, далекоглядністю. Створив у Римі Український духовний центр, заснував Український католицький університет, Малу семінарію (школу для дітей) і Велику семінарію (для молоді).

Заснував монастир о.
Студитів у
Кастель_гондольфо поблизу
Рима. У придбаному за його
ініціативою храмі
Жировицької Божої Матері
заснував літарню й музей.

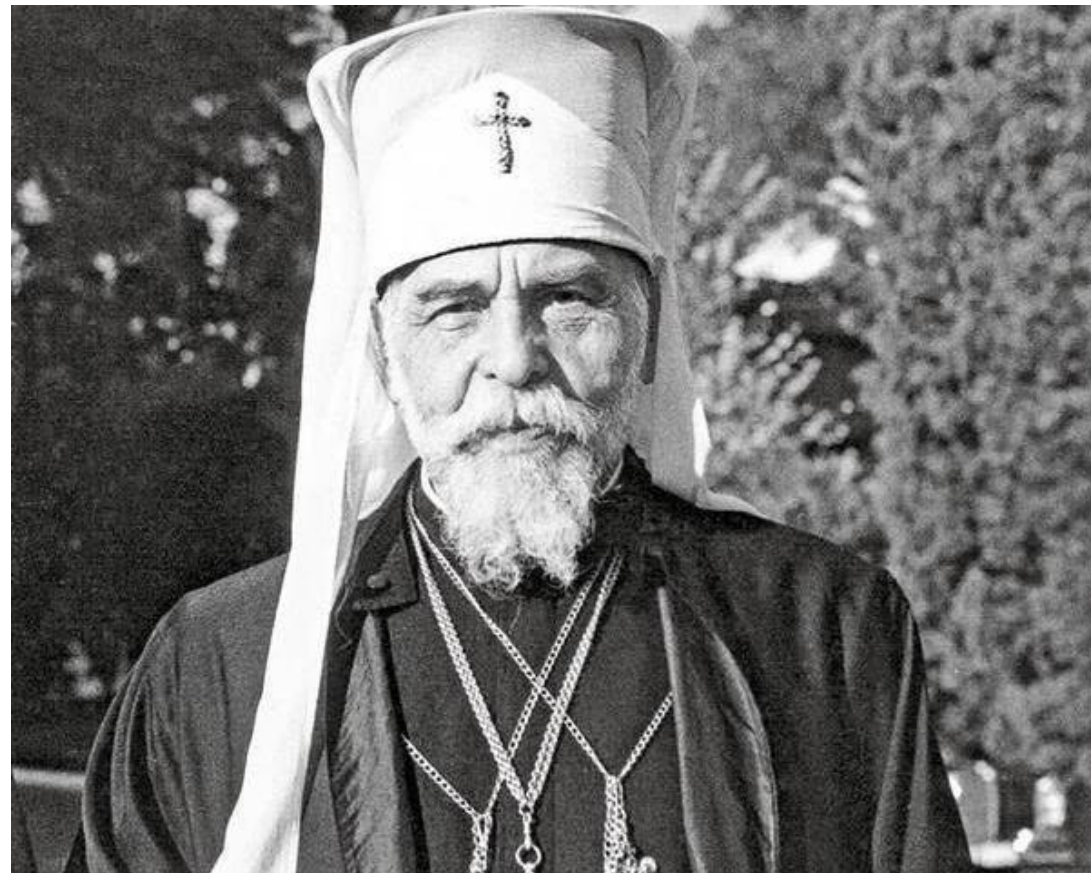
Стараннями владика у Римі був побудований і 1969р. Освячений собор святої Софії в давньоукраїнському стилі.

Йосиф Сліпий помер на 93-му році життя 7 вересня 1984 року в Римі, а вже у роки незалежності України, 1992 року, тіло патріарха було перенесене з Риму до Львова та переховане у кафедральному соборі Святого Юра.

Діяльність Йосифа Сліпого за кордоном велася виключно в інтересах України, боротьби за її свободу і незалежність. Вона значною мірою змінила на краще ставлення зарубіжжя до українського народу; до його трагічної долі під московською окупацією.

“Полюбіть науку, плекайте і збагачуйте її своєю працею і своїм знанням, будьте її служителями! Здвигайте храми науки, вогнища духовної сили Церкви і народу, пам'ятаючи, що немислиме повне життя Церкви і народу без рідної науки. Наука – це їхнє дихання життя!”

Дякую за увагу!